

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה וחרבות ברזל – מסלול ארצי

ערר 1537-24
(ערר חרבות ברזל)

לפני כבוד חברי הוועדה:
ערן עסיס, עו"ד - יו"ר
טניה חכמוב, רו"ח - חברה

העורר: עו"ד ורו"ח דניאל סיסו
בעצמו

נ ג ד

המשיבה: **רשות המסים**
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

1. הערר נסוב על החלטת המשיבה לדחות את בקשת העורר להגיש תביעה לפיצויים באיחור. הבקשה הוגשה ביום 15.8.2024, כאשר המועד האחרון להגשת התביעה חל ביום 15.6.2024.
2. העורר הסביר כי אביו מצוי במצב רפואי קשה, וכי הוא בן יחיד, וטען בכתב הערר שהאיחור נבע מכך שהוא היה טרוד ממצבו הרפואי.
3. נציין כי המצב הרפואי של האב הוא אכן קשה כפי שהובהר בהרחבה בכתבי הטענות והוצגו לכך אסמכתאות לא מעטות. יחד עם זאת, במהלך הדיון שהסתיים זה עתה, ביקשנו מהעורר להסביר כיצד המצב הרפואי מנע ממנו להגיש את תביעת הפיצויים. במענה לשאלות בהקשר זה, העורר הסביר כי לא נמנעה ממנו האפשרות לעבוד, וכי אף הגיש תביעות לפיצויים עבור לקוחותיו, ואולם הצורך להגיש תביעה אישית עבורו "נשכח" ממנו, עקב הטירדה שאפפה אותו במצב החרגי שבו הוא היה נתון.
4. עם כל הצער וההבנה לקושי שהעורר היה שרוי בו, אין בידינו לקבל את עמדת העורר. העורר יכול היה להגיש תביעה לפיצויים, ושכח לעשות זאת. הנסיבות האישיות הקשות הן מובנות, אבל הן אינן גורעות מהאחריות המינימלית המוטלת על העורר – עליו לזכור למצות את זכויותיו ולבצע את הפעולות המינימליות הנדרשות. הגשת תביעה לפיצויים היא עניין של מה בכך – ניתן להגיש תביעה כזו בתוך מספר דקות, לאחר מילוי פרטים בסיסיים שמצויים בהישג ידו של העורר בנקל. גם אם העורר היה שרוי במצב אישי קשה, העובדה הפשוטה היא שהוא שכח למצות את זכויותיו. העורר אף הבהיר כי היה באפשרותו להגיש

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

תביעות, שאכן הוגשו עבור לקוחותיו. עם כל הצער והקושי, במצב זה אין לו להלין אלא על עצמו.

5. אין לקבל את טענת העורר כי עמדת המשיבה מאיינת את הזכות להארכת מועד במקרים חריגים, מטעמים מיוחדים שיירשמו. מדובר במקרה זה על איחור של כחודשיים, ועם כל הקושי – לא מדובר במקרה שבו לא ניתן היה להגיש בקשה. מובן כי מקרים אחרים ייבחנו לפי נסיבותיהם.

6. לצד זאת יוער כי איננו מקבלים את הטענה, שעלתה רק לאחר שהוגש כתב תשובה, כי דין הערר להתקבל עקב כך שזכות ההשגה "נשללה" מן העורר. זכות ההשגה נתונה לעורר לפי חוק, והוא יכול היה להגיש השגה. אמנם ניתן היה לצפות כי זכות ההשגה תובהר בגוף ההחלטה, ואולם גם אם הדבר לא נעשה – זכות ההשגה אינה נשללת ואינה יכולה להישלל.

7. החלטנו לדחות את הערר. בנסיבות העניין, ולנוכח המצב הקשה שאליו התייחס העורר, איננו עושים צו להוצאות.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.
ניתנה היום, י"ג שבט תשפ"ה, 11/02/2025, בנוכחות הצדדים.

1537-24

טניה חכמוב, רו"ח
נציגת ציבור

ערן עסיס, עו"ד
יו"ר הועדה